

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/29150 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van
19 december 2006 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 december 2006, verzonden op 28 december 2006, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

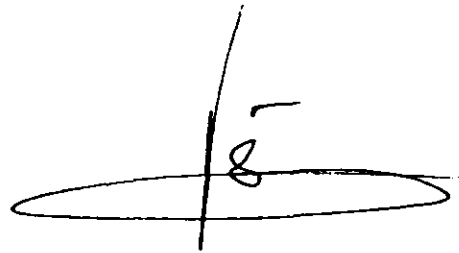
Uitgesproken in het openbaar op 21 mei 2007

295

Verzonden:

21 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/29150

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 19 december 2006

inzake

geboren op
van Sierra Leone nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. P.A.E. Engelen,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde mr. R.H.H. Arts.

Procesverloop

Op 22 april 2004 heeft eiser een aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Bij besluit van 22 mei 2006 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser op 15 juni 2006 beroep ingesteld. Bij brief van 18 juli 2006 heeft eiser de gronden van het beroep ingediend.

De zaak is behandeld op de zitting van 16 november 2006, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 22 mei 2006 in rechte stand kan houden.
2. De rechtbank gaat bij de beoordeling van het beroep uit van de volgende feiten. Eiser heeft op 12 juni 1998 aanvragen om toelating als vluchteling en om een vergunning tot verblijf ingediend. De procedure ten aanzien van deze aanvragen is afgesloten met een onherroepelijke uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, van 20 april 2001 (AWB 99/10042), waarbij het beroep van eiser ongegrond is verklaard. Aan eiser is op 27 maart 2002 een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend, met ingang van 1 juni 2001. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht,

van 15 september 2003 (AWB 02/31835) is het beroep van eiser tegen de ingangsdatum van deze verblijfsvergunning ongegrond verklaard. Op 22 april 2004 heeft eiser onderhavige aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend.

3. De rechtbank overweegt als volgt.

4. Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd kan ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

5. Ingevolge artikel 32, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, is komen te vervallen.

6. De grief van eiser in beroep dat de omstandigheid dat de kans op problemen van de zijde van de rebellen geringer is geworden nog niet betekent dat er geen risico meer bestaat voor problemen zijdens de rebellen wordt door de rechtbank begrepen als een beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.

7. Nu eiser van mening is dat door verweerder (wederom) een beleid van categoriale bescherming voor Sierra Leonese asielzoekers gevoerd dient te worden omdat de situatie in Sierra Leone niet geheel risicovrij is, stelt de rechtbank allereerst vast dat verweerder bij brief van 16 september 2002 (TK 2000-2001, 19637, nr. 683) de Tweede Kamer heeft bericht dat is besloten het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leone nationaliteit te beëindigen. Uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 8 juli 2002 blijkt dat de algehele veiligheidssituatie in Sierra Leone in het algemeen is verbeterd en niet van dusdanige aard is dat deze zou leiden tot de conclusie dat het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is geïndiceerd. De Tweede Kamer heeft op 31 oktober 2002 met voornoemde beleidswijziging ingestemd. Bij uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 26 februari 2003 (200206678/1, JV 2003/140) is overwogen dat verweerder zich op basis van de daartoe in aanmerking genomen omstandigheden in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de veiligheidssituatie in Sierra Leone zodanig ten goede is veranderd dat niet langer categoriale bescherming behoeft te worden geboden. Hiermee is het beleid van verweerder, zoals neergelegd in de brief van 16 september 2002, op grond waarvan het categoriaal beschermingsbeleid voor Sierra Leone is beëindigd, door de ABRS gesanctioneerd. Verder ziet verweerder in het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Sierra Leone van 25 april 2005 geen aanleiding om een categoriaal beschermingsbeleid te gaan voeren.

8. Gelet op het gewijzigde beleid en gelet op de ruime beoordelingsmarge die verweerder toekomt bij de vraag of een categoriaal beschermingsbeleid moet worden gevoerd, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is komen te vervallen.

9. Verder kan de stelling van eiser in beroep dat de verwijzing van verweerder in het bestreden besluit naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 25 april 2005 tardief is, nu hiernaar niet is verwezen in het voornemen, niet worden gevolgd. Immers, verweerder heeft zowel in het voornemen als in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd uiteengezet dat de grond van voorlening, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, is komen te vervallen, als gevolg van de veranderende veiligheidssituatie in Sierra Leone, zoals beschreven in het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 8 juli 2002. Dit beeld van de situatie in Sierra Leone is bevestigd in de daarop volgende ambtsberichten, waarnaar door verweerder in het bestreden besluit is verwezen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft de laatste verwijzing van verweerder naar het ambtsbericht van 25 april 2005 inzake Sierra Leone geen gevolgen gehad voor de dragende motivering van het bestreden besluit.

10. Voorts zijn er door eiser in beroep geen grieven aangevoerd die betrekking hebben op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000.

11. Gezien het voorgaande komt eiser niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden. Derhalve heeft verweerder de aanvraag van eiser om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op grond van artikel 34 van de Vw 2000 kunnen afwijzen, aangezien de grond voor verlening, bedoeld in art. 29, lid 1, aanhef en onder d, van de Vw 2000, is komen te vervallen.

12. Met betrekking tot beroep op strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel, als bedoeld in artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is de rechtbank van oordeel, anders dan eiser meent, dat verweerder niet heeft gehandeld in strijd met zorgvuldigheidsbeginsel door het rapport van nader gehoor van 19 mei 2006 mee te sturen met het besluit van 22 mei 2006. Er is geen rechtsregel aan te wijzen op grond waarvan verweerder daartoe gehouden was, noch is gesteld of gebleken dat verweerder heeft verzuimd de nodige kennis te vergaren omtrent alle relevante feiten en de af te wegen belangen.

13. Tot slot is ter zitting door eiser gesteld dat de ingangsdatum van de eerder verleende verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd tot de omgang van het geschil behoort. Dit is door de gemachtigde van verweerder weersproken. Nog daargelaten dat reeds bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Maastricht, van 15 september 2003 (AWB 02/31835) het beroep van eiser tegen de ingangsdatum van deze verblijfsvergunning ongegrond is verklaard, volgt de rechtbank in deze het standpunt van verweerder, omdat in het beroepschrift hierover geen grond is aangevoerd. De enkele verwijzing naar een eerder ingediende zienswijze acht de rechtbank daartoe onvoldoende, nu eiser deze verwijzing uitsluitend heeft gerelateerd aan de schending van de hoorplicht. Derhalve zal de eerst ter zitting aangevoerde stelling, dat de genoemde ingangsdatum wel deel uitmaakt van de omvang van het geding, buiten beschouwing blijven.

14. Het beroep is derhalve ongegrond.

15. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

16. Mitsdien wordt beslist als volgt.

Beslissing
De rechtbank,

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.R. Van Es de Vries als rechter in tegenwoordigheid van
mr. B.J. Groothedde als griffier en in het openbaar uitgesproken op 19 december 2006.

De griffier is buiten staat
deze uitspraak te ondertekenen

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

2 8 DEC. 2006

VOOR KOPIE KONFORM
De griffier van
de Rechtbank
sector bestuursrecht
te 's-Hertogenbosch

MR. E. ENGELN
ADVOCaat & PROCUREUR

HAANRADERWEG 47

KERKRADE

POSTBUS 126

6460 AC KERKRADE

T + 31 (0)45 567 13 45

F + 31 (0)45 535 48 67

M ed.engelen@tiscali.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	VH
BEHANDELD DO:	PAR:

Kerkrade : 19 januari 2007

Betreft : geb. Sierraleoonse nat.

Onze referentie : 07.10

Uw referentie : -

Edelgrootachtbaar college,

Hierbij doe ik u in tweevoud toekomen het hoger beroepschrift namens
opgemelde cliënt met het eerbiedige verzoek dit in behandeling te willen
nemen.

Hoogachtend,
uw dw.,

mr P.A.E. Engelen

toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Den Bosch
onze referentie: 07.10

Hoger beroepschrift

Afdeling bestuursrechtspraak van
De Raad van State
Afdeling Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Edelgrootachtbaar College,

Namens , geboren op van Sierraleoonse nationaliteit, thans verblijvende te te dezer zake domicilie kiezende te Kerkrade ten kantore van hun gemachtigde mr P.A.E. Engelen, advocaat en procureur, aan de Haanraderweg 47 (postadres: Postbus 126, 6460 AC Kerkrade) die bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het indienen van dit hoger beroepschrift, wordt hierbij hoger beroep aangetekend tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te 's-Hertogenbosch, sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, d.d. 19 december 2006 (AWB 06/29150);

Een afschrift van deze uitspraak voeg ik bij (prod. A);

De uitspraak werd bekend gemaakt op 28 september 2006;

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt hierbij tijdig hietegen hoger beroep in;

Appellant heeft een viertal grieven die elk op zichzelf en/of in onderlinge samenhang tot gegrond verklaring van het hoger beroep dienen te leiden;

De grieven van appellant stellen vragen aan de orde die in het belang zijn van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming, van een verkorte afdoening kan dan ook geen sprake zijn;

Inleiding

Appellant verzocht om toelating als vluchteling bij aanvraag d.d. 12 juni 1998. Deze aanvraag is bij beschikking van 23 maart 1999, niet ontvankelijk verklaard en de aanvraag om een vergunning tot verblijf is niet ingewilligd. Tegen deze afwijzing heeft appellant op 27 april 1999 bezwaar ingesteld. Bij beschikking van 4 november 1999 is het bezwaar ongegrond verklaard. Tegen dit besluit heeft appellant beroep ingesteld. Dit beroep is bij uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, gegrond verklaard ten aanzien van het aan betrokkene onthouden van een

voorwaardelijke vergunning tot verblijf, maar ongegrond ten aanzien van de overige gronden te weten Vluchtelingenstatus, mogelijk risico inzake artikel 3 EVRM en het mogelijk aanwezig zijn van klemmende redenen van humanitaire aard.

Aan appellant is naar aanleiding van voornoemde uitspraak o 27 maart 2002, met ingang van 1 juni 2001 en geldig tot 1 juni 2004, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid onder d van de Vreemdelingenwet 2000. Op 22 april 2002 heeft appellant tegen dit besluit beroep aangetekend. Dit beroep is op 15 september 2003 ongegrond verklaard door de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht.

Op 22 april 2004 heeft appellant een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd aangevraagd. Op 2 februari 2005 heeft appellant beroep ingesteld vanwege de omstandigheid dat er niet tijdig een besluit is genomen op deze aanvraag. Dit beroep is op 23 maart 2005 gegrond verklaard door de rechtbank te 's-Gravenhage nevenzittingsplaats Maastricht.

Op 1 juni 2004 verliep de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van appellant. De aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd werd afgewezen bij beschikking d.d. 10 augustus 2005. Hiertegen kwam appellant in beroep. Dit beroep werd gegrond verklaard door de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht d.d. 15 februari 2006.

Naar aanleiding van laatstgenoemde uitspraak beschikte verweerder opnieuw op de aanvraag van appellant om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd bij beschikking d.d. 22 mei 2006. Tegen dit besluit kwam appellant in beroep. Dit beroep werd ongegrond verklaard door de rechtbank te 's-Gravenhage zittinghoudende te Den Bosch d.d. 19 december 2006. Het onderhavige hoger beroep is gericht tegen laatstgenoemde uitspraak.

Grieven:

Grief 1

De eerste grief is gericht tegen rechtsoverweging 6 uit de aangevallen uitspraak: "De grief van eiser in beroep dat de omstandigheid dat de kans op problemen van de zijde van de rebellen geringer is geworden nog niet betekent dat er geen risico meer bestaat voor problemen zijdens de rebellen wordt door de rechtbank begrepen als een beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000".

Appellant voert aan dat de rechtbank deze grief van eiser in beroep niet juist interpreteerde en daarom onjuist beoordeelde. Het feit dat niet vast staat dat

appellant niet langer te vrezen heeft voor problemen tijdens de rebellen, is een individuele omstandigheid die noopt tot beoordeling van de vraag of eiser in aanmerking dient te komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c van de Vreemdelingenwet 2000.

Nu de rechtbank in haar uitspraak deze beoordeling niet ter hand nam, is de beoordeling in beroep onvolledig en daarmee onjuist.

Grief 2

Grief twee richt zich tegen rechtsoverweging 10 uit de aangevallen uitspraak. Volstaan kan hier worden met verwijzing naar grief 1. Grief twee behoeft daarmee geen zelfstandige bespreking.

Grief 3

Niet kan appellant zich verenigen met rechtsoverweging 9 uit de bestreden uitspraak. Met name waar het gaat om de conclusie van de rechtbank dat de stelling van eiser in beroep dat de verwijzing van verweerder in het in beroep bestreden besluit naar het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 25 april 2005 tardief is, niet kan worden gevolgd.

De motivering bij deze overweging door de rechtbank deugt niet. Niet tegenstaande het feit dat verweerder in het voornemen zowel als in het in beroep bestreden besluit een deugdelijke motivatie voerde, neemt niet weg dat de verwijzing naar het ambtsbericht van Buitenlandse Zaken van 25 april 2005 tardief is. Dit ambtsbericht werd immers in het voornemen niet genoemd. Het is niet aan verweerder om de gegevens uit voornoemd ambtsbericht nadat appellant in de gelegenheid werd gesteld om te reageren op het voornemen middels een zienswijze, in het daarop volgende besluit te verwijzen naar andere, niet eerder genoemde informatiebronnen. Het fair play beginsel verzet zich hiertegen.

Grief 4

Deze grief richt zich tegen rechtsoverweging 12 uit de aangevallen uitspraak. Hieruit blijkt dat de rechtbank van oordeel is dat verweerder niet onzorgvuldig handelde door het rapport van gehoor eerst kenbaar te maken samen met de bekendmaking van het besluit. Dit omdat er volgens de rechtbank geen rechtsregel aan te wijzen is op grond waarvan verweerder gehouden is om het rapport van gehoor eerder aan appellant te verstrekken.

Appellant beroep zich ook hier op het fair play beginsel. De voorbereiding van een bestuursbesluit kan en mag slechts zorgvuldig genoemd worden indien ook het fair play beginsel in acht genomen werd. Op grond van dit beginsel had verweerder appellant in de gelegenheid dienen te stellen om te reageren naar aanleiding van het rapport van nader gehoor, om hem zodoende in de gelegenheid te stellen de juistheid van de verslaglegging van dit gehoor te controleren. Nu dit niet gebeurde, is de totstandkoming van

het bestreden besluit niet zorgvuldig genoeg geschied en daarmee in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht.

De rechtbank miskent in haar uitspraak de werking van het fair play beginsel.

Conclusie

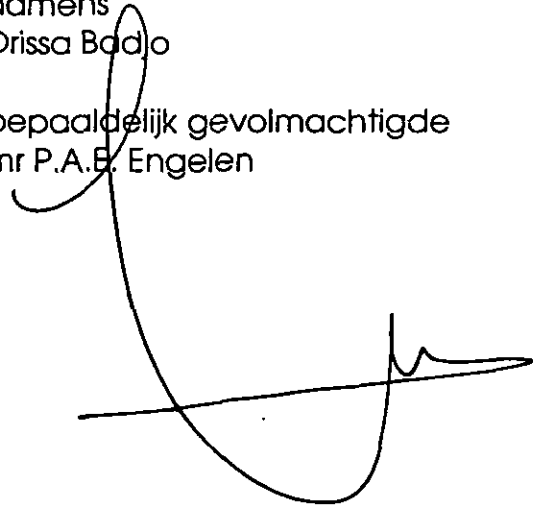
Appellant concludeert tot gegrond verklaring van het hoger beroep, primair met het verzoek aan uw afdeling te doen wat de rechtbank had behoren te doen met gegrond verklaring van het beroep en vernietiging van het bestreden besluit van 22 mei 2006.

Subsidiair wordt verzocht het hoger beroep gegrond te willen verklaren en de procedure terug te verwijzen naar de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Den Bosch.

Kerkrade, 19 januari 2007

Hetwelk doende enz.
namens
Drissa Badjo

bepaaldelijk gevolmachtigde
mr P.A.B. Engelen

A large, stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to mr P.A.B. Engelen, written over the typed name.